

Sok mozgással a jó iskolakezdésért
NEM ÉRDEMES A SZÜLŐKNEK ÍRÁSRA TANÍTANI A GYEREKET
ÓVODÁSKORBAN

Csejk Miklós

Közel fél év múlva általános iskolába mennek a nagycsoportos óvodások. Lapunk arról kérdezte Marosi Renátát, a Dunavarsányi Árpád Fejedelem Általános Iskola fejlesztőpedagógusát, mit tehetnek a szülők azért, hogy a gyerekeknek sikereiben gazdag legyen az iskolakezdés, milyen készségeket lehet fejleszteni addig. A szakember hangsúlyozta: a közös családi élmények, a nagyon sok mozgás és a kézügyesség játékos fejlesztése elengedhetetlen a sikeres iskolakezdéshez.

- Az iskolai problémák egy bizonyos része arra vezethető vissza, hogy egyre kevesebbet mozognak a gyerekek - fejtette ki lapunknak Marosi Renáta, a Dunavarsányi Árpád Fejedelem Általános Iskola fejlesztőpedagógusa. Mint mondta, ez azért is lényeges, mert a mozgás ügyetlensége az idegrendszer fejletlenségét jelzi.

A kisgyermek számára ugyanis a mozgás maga a tanulás, ennek segítségével fejlődik az idegrendszer. A sok kúszás-mászás, hintázás, trambulinozás nagymértékben segít abban, hogy új idegi kapcsolatok alakuljanak ki az agyban, ezek az idegpályák megfelelően bejártatódjanak, így a gyermek felkészül olyan bonyolult mentális tevékenységekre is, mint az emlékezés, a megismerés, a gondolkodás.

A szakember rámutatott: sok esetben ezek hiányának számlájára írható az olvasás, írás, számolás nehézsége. Hangsúlyozta: többet kellene a gyerekeknek a szabadban mozogni, az udvaron, a játszótéren. Nem szerencsés tehát, ha túlságosan féltik a gyereket a mászókázástól, fára mászástól.

A fejlesztőpedagógus szerint nem is gondolnánk, mennyire fontos, hogy aki megteheti, gyalog vigye az óvodába a gyereket.

- Jó alkalom ez a beszélgetésre, fejleszti az időbeli és térbeli tájékozódást, és közben rengeteg inger éri ilyenkor a kicsiket, az illatoktól a mindenféle természeti és egyéb látványig. Marosi Renáta arra is kitért: érdemes a gyerekeket bevonni a háztartási tevékenységekbe - sütés-főzésbe - magvak válogatásába, sütemények szagoltatásába, tepsibe rendezésébe. Vagy megtanítani őket a ruhák csipeszelésére. Ilyenkor a hüvelykujjat, a mutatóujjat és a középső ujjat használja a gyerek, ez pedig a későbbi helyes ceruzafogást fejleszti. Az úgynevezett BTM-es, vagyis beilleszkedési, tanulási és magatartási problémákkal küzdő gyerekekről írott szakvéleményekben sokszor utalnak arra, hogy nem megfelelő a ceruzafogásuk. Ez aztán a felsőbb évfolyamokon jelentős lemaradást okozhat az egyre bővülő tananyag, gyorsuló tempó mellett az írásbeli munkákban. Nem véletlen ez, hisz az agyban a kéznek a legnagyobb a reprezentációs felülete, ami mindent elmond. Ezért is volna tragédia, ha elkezdenénk leépíteni a kézzel írást az oktatásban, de szerencsére erről nincsen szó - emelte ki a fejlesztőpedagógus.

Mint mondta, kulcsfontosságú a gyerek mentális fejlődése szempontjából a mesehallgatás is. - Ezt nem váltja ki a televízióban vagy interneten látott mese, mert az ott látott vizuális kép nem a gyerek fantáziájának terméke, hanem azé, aki megrajzolta. Ilyenkor nem alakul ki a vizualizáció, a hallott dolgok elképzelése, amely a későbbiekben, iskolába kerüléskor, a szövegértésre nagyon fontos hatást fejt ki. Tehát egyértelmű összefüggés van a meseolvasás és a gyerekek későbbi szövegértése között - fejtegette Marosi Renáta.

Hozzátette, hogy a gyerekeknek semmi problémát nem okoz, ha nagyon félelmetes szörnyekkel van teli a mondott mese, mert csak olyat képzelnek el, ami nekik még éppen belefér a lelkivilágukba. De arról is szólt: egyes mesefilmek esetében viszont készen kapják az ijesztő lényeket, amelyekből lehetnek rémálmaik.

Arra a kérdésre, hogy az iskolakezdés előtt érdemes-e a szülőknek megtanítani a kisgyereket az írásra, a szakértő elmondta, hogy írott betűket semmiképpen ne használjanak, mert minden betű leírásának megvan a maga mozgásiránya, és ha rosszul rögzül, nagyon nehéz kijavítani, van, hogy nem is lehet. - Ha mégis muszáj, mert a gyerek nagyon akar már írni, akkor persze nem kell visszafogni, de csak nyomtatott nagybetűket használjon - fogalmazott Marosi Renáta.

- Az, hogy mindennap egy kicsit tanulunk a gyerekekkel, ugyanolyan alap, mint a meseolvasás - fejtegette a szakember. Szerinte főleg alsó tagozatban van ennek óriási tétje. Mint mondta, mindenképp elő kell venni a tankönyvet, és mindennap érdemes olvasni egy kicsit az elsősökkel, elég egy negyedórát.

Kérdésünkre, egyetért-e azzal, hogy legyen házi feladat, azt mondta: azzal egyetért, hogy legyen, de első osztályban egy negyedóra vagy maximum fél óra alatt elkészíthető házi feladatot tart csak elegendőnek. Hangsúlyozta, hogy a családon belül együtt átélt közös élmények mindenképp pozitív hatást gyakorolnak a gyerekek testi-lelki fejlődésére, az idegrendszerére, ez is összefüggésben van azzal, hogy mennyire lesz sikeres az iskolában.